

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 3-2003

Fråga om ersättning för sveda och värk för psykiska besvär till följd av nära anhörigs död

Broder som i vuxen ålder inte har haft hushållsgemenskap med den avlidne har inte ansetts stå den avlidne särskilt nära i den mening som bestämmelsen i 5 kap. 2 § p.3 skadeståndslagen synes förutsätta för rätt till ersättning.

I ett yttrande den 28 januari 2003 yttrade nämnden bl.a. följande.

HH, född 1975, avled den 1 april 2002 på grund av skador som han samma dag åsamkats vid en trafikolycka.

HHs broder JH, som är född 1966, har yrkat ersättning för sveda och värk för psykiska besvär samt för inkomstförlust till följd av dödsfallet. JH har bl.a. uppgivit följande. Under några år i samband med föräldrarnas skilsmässa i början av 1990-talet tog han hand om HH, när fadern arbetade borta under veckorna. Han och hans familj bodde tidigare på samma ort som HH. De träffades då flera gånger i veckan. Sedan han själv flyttat till en närliggande ort, träffades han och HH regelbundet omkring en gång i veckan. De var båda intresserade av motorer och hade därigenom även gemensamma vänner. De arbetade på samma ort, dock inte på samma arbetsplats. De brukade fira större helger tillsammans.

Av utredningen framgår att JH har varit sjukskriven för sorgereaktion under perioderna den 3 - 21 april och 25 april - 2 maj 2002.

Bolaget har bestritt att JH är berättigad till den begärda ersättningen.

Nämnden gör följande bedömning.

I 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs sedan den 1 januari 2002 följande. ”Har personskada lett till döden skall ersättning betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.”

I propositionen (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, som ligger till grund för den nyss nämnda bestämmelsen, anför regeringen på s. 72 följande. Berättigade till skadestånd är de som har stått den avlidne särskilt nära. Regleringen tar främst sikte på make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar. I första hand avses då medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den som ryckts bort genom dödsfallet. Det kan dock inte uteslutas att även andra personer någon gång kan komma ifråga för ersättning, t.ex. syskon som inte sammanbodde med den döde (jfr rättsfallen NJA 1996 s 509 och NJA 2000 s 521). Uttalandet godtog av riksdagen i samband med antagandet av den ifrågavarande bestämmelsen.

Upplysningsvis är NJA en förkortning av namnet på tidskriften Nytt Juridiskt Arkiv, vilken innehåller bl.a. referat av Högsta domstolens domar.

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Det nu föreliggande fallet gäller frågan om ersättning till den avlidnes broder. Bröderna har sedan de vid vuxen ålder flyttade från föräldrarna inte haft hushållsgemenskap med varandra. JH flyttade redan år 1991 samman med en flickvän, hans nuvarande hustru. Utredningen kan inte anses visa att JH och HH haft en närmare relation än som är normalt för syskon. JH kan därför inte anses ha stått HH särskilt nära i den mening som bestämmelsen i 5 kap. 2 § p. 3 skadeståndslagen synes förutsätta för rätt till ersättning. Nämnden kan sålunda inte tillstyrka att JH får ersättning ur trafikförsäkringen för personskada på grund av HHs frånfälle.
(Dnr 2634-2002)